

Ita lata fuit sententia per dictos cōsules in qua condēnate sunt heredes hereditatem z bona dicti dñi baldaf. nec nō dñi. Al. pcur. z pcuratoris nomine dñi domini baldaf. ad dandum z soluendum dco dño patino certam quantitatem pecunie z ad deponendum penes dñm dñm patinum certā aliam quantitatem p certo z specificato tpe postea dictas dñs patinus a segnino filio dñi. Al. qui in dca pmissa quantitate psoluenda erat fideiussor recepit flor. auri mille. ccc. p pte debiti z cessit iura dco segnino cōtra hereditatem z bona dñi baldaf. pro dca quantitate tantum salvo q iura petendi dñm depositum fieri remaneāt integra z illēsa.

Mo Dicto puncto duo sunt consideranda pncipalr. Primo an fideiussor qui p mittit dare z soluere quicquid fuerit iudicatum p iudicem teneat prestare pecuniam que deponēda est scdm sniam arbitrorum. Et videt pma facie q nō qz qui deponit nō dat imo rei deposite ppietatem z possessionem retinet z nuda afinina detentio est apud depositarium. ff. cōmo. l. rei cōmodate. in glo. z est tex. ff. depositi. l. 3. §. rei deposite. Non vñ igitur extēdēda dca fideiussio antēam depositi de ver. ob. l. quicquid astringēde. Et cōtrariū credo verum qz si aduertat fideiussionis forma fideiussor duo pmissit. l. se daturū z se soluturū quicquid iudicatum fuerit vnde pmissit se daturū. Item ē pmissit se soluturū l. 3. pmittere dicit scdm ut. l. si ita stipulatus. §. possum de ver. ob. l. 3. glo. aliter intellexerit illum tex. fm pe. z non fm dy. z bart. Potissime autē hoc vendicat sibi locum qz pmissit soluere quicquid iudicatum fuerit: hec autē stipulatio iudicatum solui vel soluere quicquid iudicatum fuerit nō est dubiū qd cōtinet pncipaliter id quod verbū sonat siue igit snia cōtineat dari siue fieri aut utriqz verba predcā significāt vt fideiussor teneat. ff. iudi. sol. l. iudicatum solui cōiuncta glo. in. ver. in dicata. Scdo dubitat in exactione huius nois quis sit potior an fideiussor pdictus an cedens an vero fil debeant cōcurrere. Et si debitor fuisset exactus aut ē sponte soluisset esset recurrēdū ad doctrinā z distinctionē dy. z bar. post tam. ff. que in frau. cre. l. pupillus z ibi plene distinctū siue dīscutit qñ sunt plures creditores solum ipotbecariā hñtes aut ēt personalē siue puilegiata sit personalis siue nō z vñi creditori satisfiat p utam gratificationis vel de mādato iudicis an alij possint sup exactione hñe recurrere. Sed qz iste si est casus noster non insisto. nā hic debitor non fuit exactus sed tñmodo pceptū de soluēdo recepit illud in quo extiterat cōdēnatus alicui siue mādato pncipis z istud pceptū emanauit ad petitionē fideiussoris pdicti unde pro exactione fienda pdicta cōcurrūt fideiussor pdictus z creditor qui iura cessit fideiussori. Contrarium pnto z hic punctus ē mihi nouissimus nec recordor me vnqz plus vidisse de scdo. Et super dco puncto cōsidero qz nomē dñi debitoris cōdēnati dco creditori est obligatum ex generali obligatōe pmi rei qui obligauit sua bona z pñtia z futura z est obligatū eidem pro dca pecunia deponēda silt est obligatū fideiussori occasione cessionis sibi fce per dñm creditore p pecunia per ipsum fideiussore soluta nā dñs creditor cessit oia iura psonalia z realia que hēbat p dñm reum dicta pro pecunia sibi soluta exigēda z sic dñm nomen dñs duobus creditoribus obligatū fuit dco creditori z adhuc obligatū durat p dicta pecunia deponēda silt dictum nomē fuit obligatū dco fideiussori pro pecunia per ipm soluta dicto creditori z in dca ipotbeca nullus est prior in tpe qz ipotbeca quā hz fideiussor originē trahit a creditore pdicto qui ipotbecā cessit z iura psonalia z si ipotbeca dñi fideiussoris duret cōcurrere possent fideiussor p sua pecunia cōsequēda z creditor pro suo deposito cōsequēdo z fieret diuisio pro rata scā extimatione eius qd creditoris interesset depositū p dñm fieri quia cum ipm deponere sit facti z instō nō cōstat cum diuisione tractatur o3 ipsum scdm extimari p iudicē z sic videat quantum ex dca pecunia sumpturus sit creditor pdictus. ff. ad. l. fal. l. i. fallit z. l. i. §. si cū usufructū cū se. e. ti. vbi enī extimatio neniret cū de diuisione tractat ipossibile esset diuisio z ita veteres putauerūt ut. d. §. si usufructus cū se. videndū est igitur hoc casu an dictū nomē fideiussori obligatū sit hodie sicut olim z videt pma facie qz nō unde nō ē d cursu vel diuisione querendum. Ad hoc dicēdum quis potest moneri per aptā rationem quia dictum nomen cuius ppietas erat primi rei dictus fideiussor isolutum accepit per dictam ergo datōez isolutum coniuncta cessione que traditionis instar optinet ut. l. si. C. quando fil. uel priuatus in glo. transiuit

ppietas pdicta fideiussoris cessionarium emprore3 nois lupradicti ut in. l. i. C. si antiquior cre. z ibi Ly. ipotbeca ergo qz fideiussor habebat in nomine p dictam dationē in solutū cōiuncta supradcā cessione penitus videat extincta cum res sua nemini obligata ēē possit. Et si dñm ad creditore peruenit copioso extinguit ipotbeca eum peruenit ad casum a quo nō possit incipere. ff. de re. iur. l. neq3 pign?

Cōtrarium credo vey qz ipotbeca qz fideiussor habebat in nomine sibi isolutū dato nullatenus sit extincta tūc eiz per supueniēs dñm creditore extinguit ipotbeca cū it reuocabliler supuenit alias nō ut. ff. de excep. rei iudi. l. ex lertate. §. latinus in fi. z. l. debitor. ff. ad trebel. per Ly. in d. l. i. C. si antiquior credi. Cum igit istud nomen nō possit p creditorem p ipotbecā aduocari supueniēs dñm nois fideiussori pdicto nō d3 eum asficere damno ut sua ipotbeca pareat qz tenet Bar. expresse in. §. latinus. Cōcludo igit ex pmissis dcos creditores ipotbecā habentes qui in tpe pares sunt ad diuisionē dicti nominis concursuros reo ppterea nō extante soluēdo z fiet diuisio facta extimatio ne pdicta vt superius dñm est debitor extante soluēdo potior erit cā fideiussor pdicti qui possidet dñm nomen z p tertium possessore nō pōt dūenire debitorē nō excusso aut notorie nō extante soluēdo ut. C. de pigno. auctē. hoc si debitor z in corpore vnde sumit. vnde si nomē pdictū nō possideret per tertium possit executi p creditorem diuisione nō facta ut no. cy. in. l. nomē. C. q res pig. ob. pos. z bar. de pigno. actio. l. si cōuenerit. Et ita consulo ego. Ange. z c.

ccix

De cōfessione de recepto. Item an in dubio dos intelligitur de bonis patris uel matris traditam per patrem pmissa z an debitum antiquū possit deduci de hereditate patris usq3 adeatur.

Etus De saona cinis iannensis fuit cōfessus z cōtentus ac in ueritate recognouit se habuisse recepisse ac sibi itegre datas z numeratas fuisse ac fratre antonio mādatore ciue saonēsi ordinis minorū sancti francisci sororio suo libras septēcentū saone monete in pecunia numerata eidem petro p dñm frēm antonio pmissas p dotibus z partimonio Theodoro filie dñi fratris antoni z vxoris dñi petri que lib. saone septēcentū solute fuerunt de dotibus quōdam antonie matris dñe theodore z vxoris dñi fratris antoni eo qz sic actum z cōtētum fuit dca ptes qz dca libras septēcentū ianuesium solui deberent de dotibus quōdam dca antonie matris dca theodore prout dca ptes asserēbāt. Item fuit cōfessus z cōtentus se recepisse pro eadem dote quādam domū in eodem instrumēto cōtētā z cōfinatā velut de bonis z de hereditate quōdam francisci de patris p ut de dca cōfessione late p3 de manu publici notarij cui exēplum mihi sup hoc puncto cōsulto copia p extensum mihi transmissa ē p supposito inter alia mihi pro cōstanti qz dñs frater antonius tam tpe dōtatis qz tpe mortis diues erat z soluendo z de suo dōtem dare poterat. Deinde dicit frater antonius ē viam vniuersē carnis ingressus prius cōditō testamēto solemnī in quo dictā theodoram p parte tertia sibi vniuersalē heredē instituit z in residuo instituit quōdam hospitale. Nūc dicta theodora vult p tertia pre hereditatis dicti sui patris agnoscere hac ēt vult adire hereditatem matris sue z sup bonis paternis dictā dōtem septēcentū lib. ante parte habere vult velut creditrix patris sui. Querit igit vix possit.

Mo Decisione dicti pñti pmitto duo. Primo qz officium paternū est dotare filiam. l. si. C. de dot. pmiss. C. de rei vxor. actio. auctē. sed quāuis z ad illud obligat. ff. de actio. z ob. l. obligationū. §. l. z loquor de filia legitima z naturali. Naturalem eim tñ dotare nō cogit licet possit d leg. iij. l. vxor. §. pater naturalis. Scdo pmitto qz cū pater dōtem pmittit pro filia ēt diuise z locuplete psumitur in dubio dōtem illā pmittere de suo. l. si ad ipsam dotādā est idoneus ut. l. viti. C. de dot. pmiss. Si autē declarant tēpore pmissionis de cuius bonis dotabat tūc stabim? certo ut. d. l. si. p hoc qz pñtus ex cōuentione accepit legem depositio. l. i. §. si pñtus z lex apposita in pñtu dōtis obseruāda est. C. de pac. cōuen. l. legem. Istoc pmissio ad dicitū dubiū p3 respōsio pōpta qz si tēpore pmissionis nō constat qz p3 declarauerit se dōtem pmittere de bonis maternis uel pecunia ex bonis maternis reddita de suo intelligitur dotasse vt supius